

Inga nya argument

Det här är en typisk berättelse som lockar mig och som väcker förväntningar. **Anders Högström** var en rastlös kille som inte fann sin plats i skolan. Istället mynnade rastlösheten ut i ständigt jävelskap i omgivningen. Det var inga småsaker utan handlade om bombtillverkning, grova stölder och bränder innan energin så småningom kanaliseras i en riktning. Anders Högström valde att ställa sig på den sida av samhället som var mest hatad av vuxenvärlden. Nazismen. Han bidrog till att grunda NSF, Nationalsocialistisk front, som inte bara hotade sina motståndare utan gick till våldsamma attacker.

Händelseutvecklingen ledde trots allt till att Högström så småningom hoppade av sin egen organisation och lärer sig med sin hårdaste kritiker, Karlskronas socialdemokratiska kommunalråd Björn Fries. Tillsammans åkte de runt i Sveriges skolor och pratade om nazismen. Högström tilldelades QX Hederspris 2001 på Gaygalan och hyllades. Men tillvaron skulle rasa för Högström igen, ett missbruk och en önskan om att åter komma in i rampljuset, innan han lyckades resa sig, denna gång ur askan som frälst och kristen. Alltså en typisk topphistoria.

Men för mig når aldrig berättelsen riktigt upp till den förväntade nivån. Boken är ett pärlband av anekdoter, raskt berättat som om vi själva sitter i en publik och lyssnar på Högström som sveper genom sitt förflutna utan att riktigt komma till någon poäng. Det radas upp scener efter scener, allt mer spektakulära, men det når aldrig fram till någon eftertanke eller någon analys.

Bosse Gustafsson har gjort en lång research och pratat med såväl vänner som fiender till Högström, vilka ibland har växlat plats, men jag saknar ändå Bosses röst eller utifrånblick. Det är verkligen ingen smickrande skildring för Högströms del, men samtidigt blir det inget levande reportage

utan en ganska torr och rapp rapport. Jag inbillar mig att det kan finnas ett syfte med detta, att boken ska locka och nå ut till ovana läsare som kanske har eller har haft en fot inne i Högströms tidigare tankevärld, men jag är rädd för att när berättelsen inte alls appellerar till någon känsla eller eftertanke eller ens för ett kortare teoretiskt resonemang kring vare sig nazismen eller senare den kristna kraft som omfamnar Högström, då lämnas läsaren oberörd. Sannolikt oförändrad.

Utan nya argument.

Hans Karlsson

Extremisten – Anders Högström, den svenska extremhögern och skyltstölden som skakade världen

Bosse Gustafsson

Offside Press

